

Non omnis moriar¹

KONSTANTIN MOMIROVIĆ
1932 - 2004

Profesor Konstantin Momirović, redovni profesor Filozofskog fakulteta u Beogradu i naučni savetnik Instituta za kriminološka i sociološka istraživanja umro je 28. marta 2004. godine u Beogradu, od posledica srčanog udara.

Vrednost njegovog autentičnog doprinosa naučnoj psihologiji (i to ne samo na ovim prostorima) kao i razmere njegovog uticaja na jedan sasvim osoben duh i tradiciju razmišljanja u psihologiji, praktično su nesamerljivi. Bar to će nam od njega ostati. Nama i budućim pokoljenjima. Njegov životni put je završen, ali će njegovi brilijantni tekstovi, metode i tehnike koje je izumeo nastaviti svoj život u, za profesora Momirovića toliko važnom "svetu ideja" i prostoru naučnog istraživanja.

Onima koji su imali retku i veliku sreću i čast da sa njim saraduju i pišu i od njega uče, ostavio je svoje dragocene intelektualne darove. I to će nam ostati. Sve lepo, pametno, i dobro što smo od njega dobili imaćemo u našoj memoriji i srcu zauvek... Ergo, i to će ostati. A dobar, plemenit i velikodušan čovek, iznad svega velikodušan čovek Konstantin Momirović, i dalje će nam veoma nedostajati. Izgubili smo ono što je nam je bilo najdragocenije i što je za nas, njegove saradnike i prijatelje, apsolutno nenadoknadivo: Kostu koji je uvek bio spreman da bude podrška, oslonac i podstrek.

Šta bi profesor Momirović rekao i kakav bi nam savet u pogledu nekog naučnog ili životnog problema dao, ubuduće ćemo moći samo da nagađamo. A "razgovore ugodne" na terasi njegove kuće u Nemenikućama više nećemo voditi.

Kao što je dobro poznato, orijentacija profesora Momirovića u psihologiji bila je dominantno matematička, ali su područja njegovih inspiracija

---

¹ Horacije: Pesme, III, 30, 6

zadirala u gotovo sve oblasti psihologije i fiziologije centralnog nervnog sistema. Problemi seksualnog dimorfizma i razlika u cerebralnim i kognitivnom funkcionisanju između muškaraca i žena i nekoliko istraživanja iz te oblasti spadali su, za poslednje dve godine života profesora Momirovića, u centralne intelektualne preokupacije. Grupa od šest dovršenih radova iz ove oblasti predstavlja se čitalačkoj publici u ovoj Spomenici prvi put.

Profesor Momirović bio je, između ostalog, i izvrstan poznavalac Freudovog učenja i držao je da je bazične Freudove pojmove moguće ne samo korektno operacionalno definisati, već i da ti konstrukti podnose i taksonomsku proveru egzistencije. Naslov poslednjeg teksta na kojem sam sa profesorom Momirovićem radila imao je, kako se *ex post facto* ispostavilo, jedan diskretno simboličan kvalitet... Taj naslov je glasio: "Prilog raspravi o egzistenciji nagona smrti"...

Kao naučnik, profesor Momirović je, nezavisno od svog briljantnog analitičkog uma, imao sve osobine "velikih posvećenika" uključujući i onu koja bi se možda mogla nazvati "božanskom iskrom". Toliko nam je profesor Momirović dao i toliko nam je od njega ostalo, da je sasvim izvesno, kako je to rekao Horacio, da "neće umreti sav"... Non omnis moriar...

Leposava Kron